

*„Vietor veje, kam chce, počuješ jeho šum, ale nevieš odkiaľ prichádza a kam ide.
Tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.“ (Jn 3,8)*

Lucia Lizáková: Vanutie, 2011

Papierový reliéf

Duch Svätý sa na základe biblických obrazov zvykne zobrazovať v podobe holubice, ohňa, svetla, ale aj pečate, Božieho prsta, ruky, oblaku, vody či pomazania. Sú to však iba symboly, ktorými sa pokúšame opísať a priblížiť pôsobenie tretej Božskej osoby. V podobe holubice sa Duch Svätý zjavuje pri krste Krista, čo opisujú všetci štyria evanjelisti: „Vtom sa mu otvorilo nebo a on videl Božieho Ducha, ktorý ako holubica zostupoval a prichádzal nad neho“ (Mt 2,16). Ako holubica býva zobrazovaný v obrazoch Svätej Trojice aj v portrétoch svätcov, kde má poukázať na Ducha Svätého ako inšpirujúcu silu, ktorá neustále obnovuje a oživuje aj naše životy a umožňuje, aby v nich vykličilo niečo nové (Iz 43,19). V podobe ohnivých jazykov zostúpil Duch Svätý počas Turíc na apoštolov ako symbol moci, ktorý je daný Ježišovým nasledovníkom, ale aj ako začiatok príchodu Ducha Svätého do ľudských i našich osobných dejín.

Lucia Lizáková pracuje s abstraktným zobrazením Ducha Svätého, ktoré akoby výstižnejšie vystihuje jeho neuchopiteľné mystérium. Využíva v ňom prepojenie dvoch symbolov: holubicu redukuje na náznak krídiel a oheň zobrazuje ako jemné vyžarujúce svetlo. V snahe o obrazové vyjadrenie Ducha Svätého využíva krehký materiál, akým je papier.

Experimentovaním s jeho kvalitami, tvarovaním, vrstvením a prekryvaním hľadá vyjadrenie „toho, ktorý sa vznášal nad vodami“ a ktorého inšpirujúcu silu, tajomne prítomnú v našich každodenných životoch, sme pozvaní nanovo si uvedomiť a otvoriť sa jej. Ktorý z mnohých prejavov a symbolov Ducha Svätého je Vám osobne najbližší a ako sa rodilo Vaše zobrazenie tejto náročnej témy?

„Prejavy Ducha Svätého zaznamenané v Svätom Písme sú veľmi silné. Z viacerých spomeniem príbeh o potope, kedy holubica s ratoľstou priniesla Noemovi správu o živote na zemi. Osobne mi je blízky aj opis u proroka Eliáša, kedy Boh nebol prítomný ani v silnom vetre, ani v búrke či zemetrasení, ale v lahodnom vánku. Teda v niečom osviežujúcom, jemnom, nenápadnom... Téma Ducha Svätého je náročná, no zároveň prítlačivá. Všetky symboly, ktoré sa s ním spájajú, majú svoju hĺbku a význam. Ja som si z mnohých možností zvolila holubicu, naznačenú symbolom krídiel. Duch Svätý je neuchopiteľný, všade prítomný, naplňa nás silou a energiou. Krídla sú pre mňa symbolom neustáleho pohybu, energie života. Transparentné krehké krídla som ukladala do akejsi špirály, ktorá pramení v centre. Smeruje k človeku, približuje sa. Len v neustálom kontakte s Ním sa môžeme posúvať ďalej.“

Lucia Lizáková (1971, Bratislava, luciahuckova@yahoo.com) vyštudovala keramiku na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (1993 – 1999, doc. Ivica Langerová-Vidrová), v roku 1996 absolvovala študijný pobyt na Umeleckopriemyselnej škole v Budapešti. Jej diplomová práca „O ľudskom srdci“ bola venovaná téme krížovej cesty. Hlina, s ktorou primárne pracuje, je symbolický, archetypálny materiál, ktorý je úzko spätý so zemou, a proces jej premeny na výtvarné dielo súvisí so štyrmi živlami – zemou, vodou, ohňom i vzduchom. V rokoch 2001 – 2006 bola predsedníčkou Keramického združenia na Slovensku. Je matkou štyroch detí, žije a tvorí v Bratislave.

